עת"מ 35809-04-23 רפאל גידולי מרפא בע"מ ואח' נ' משרד הבריאות/מחוז צפון

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עינב גולומב

עותרים **1. רפאל גידולי מרפא בע"מ**
2. מייקל קורלנד

נגד

משיב **הרוקח המחוזי, מגר' הישאם זוהר**

פסק דין

לפני עתירה למתן צו אשר יורה למשיב לאשר את מינויו של העותר 2 "לרוקח אחראי" של בית מרקחת בראש פינה שבהחזקת העותרת 1.

בקשה לאישור כאמור, בהתאם לסעיף 10(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשמ"א – 1981, הוגשה למשיב ע"י העותר 2 ביום 8.3.23.

במכתב המשיב מיום 16.3.23 נדרש העותר 2 להשלים פרטים שונים והבהרות לצורך בחינת בקשתו. מענה מטעם המשיב 2 ניתן ביום 17.3.23.

ביום 4.4.23 נשלח מכתב נוסף מטעם המשיב אל העותר 2 ובו התייחסות לנתונים שסיפק, תוך פירוט של קשיים והסתייגויות שונות, לגביהם התבקש העותר 2 לתת התייחסותו בכתובים בטרם הכרעה בבקשתו. מטעם המשיבה 1 נשלח מכתב באותו יום, המנוסח בלשון חריפה עד מאוד, ובו טענות באשר לאופן בו נדרש המידע ובאשר למידע שהתבקש, ודרישה כי פניית המשיב תיערך מחדש.

לאחר הדברים האלה הגישו העותרים ביום 20.4.23 את העתירה שלפני, בה הם עותרים כאמור לחייב את המשיב לאשר את העותר 2 כרוקח אחראי. בעתירה נטען כי התנהלות המשיב מנוגדת להוראות "נוהל אישור רוקח לניהול בית מרקחת, חדר תקופות, בית מסחר לתרופות או מוסד אחר", הקובע כי בקשה כאמור יש לדחות או לאשר בתוך 14 ימי עבודה. נטען למתכונת קודמת של התנהלות פסולה מצד המשיב כלפי העותרת 1, הן ביחס לבקשות קודמות לאישור רוקח אחראי בבית המרקחת הספציפי, והן בעניינים אחרים. עוד נטען כי הדרישות שהועלו במכתבו של המשיב מיום 4.4.23 לא הועלו במכתבו הקודם מיום 16.3.23, וכי פיצול הדרישות נועד ליצר הצדקה

מלאכותית לאי-עמידה במועדים הקבועים בנוהל. לגוף הדרישות, נטען כי הן לא ברורות, חלקן נוגעות לגורמים אחרים, ולא ברורה הרלוונטיות שלהן לעניין. עוד מפנים העותרים לעתירות אחרות שהוגשו בעבר ע"י העותרת 1 נגד המשיב, וטענו כי לנוכח ביקורת שנמתחה בהם כלפיו המשיב פועל משיקולים זרים.

המדינה הגישה בקשה לסילוק העתירה על הסף. בבקשה פורט כי במסגרת מכתבו של המשיב מיום 4.4.23, ניתנה לעותר 2 הזדמנות להעלות טענותיו על רקע הקשיים שפורטו בו, וזאת בטרם החלטה סופית בבקשה. אולם חלף הגשת התייחסותו, הגישו הוא את העתירה דנן. משלא הוגשה ההתייחסות כאמור, ומהטעמים עליהם עמד המשיב במכתבו מיום 4.4.23, החליט הוא ביום 10.5.23 לדחות את הבקשה. בהתאם להוראת סעיף 3.3(ג) לנוהל, על החלטה זו עומדת לעותרים זכות ערר בפני המנהל, כהגדרתו בפקודה (מנכ"ל משרד הבריאות/מי שהואצלו לו סמכויותיו לעניין זה).

העותרים בתשובתם לבקשה שלעיל טוענים כי התנהלות המשיב לוקה באי-מתן מענה לפניותיהם, תוך שהם מפנים אף לפניות קודמות למינוי אחרים "כרוקח אחראי" בבית המרקחת. לטענתם, המשיב "החליט שלא להחליט", וזאת בניגוד להוראות הדין, ותוך שנגרם להם נזק רב עקב כך. עוד מציינים הם את טענותיהם כפי שפורטו בעתירה כי ההשלמות שנדרשו מהם הינן בלתי רלוונטיות ובלתי ענייניות. לטענתם, משהתקבלה ההחלטה רק לאחר הגשת העתירה, אין מקום למחיקת העתירה ללא פסיקת הוצאות גבוהות.

לאחר עיון ובחינה, אני רואה לקבל את הבקשה.

העתירה הוגשה בטרם הוכרעה בקשת העותרים ובעת שהתנהל ההליך המנהלי, כביטויו בדרישת המשיב מיום 4.4.23 לפרטים והבהרות שונות, שלא נענתה לגופה. הסעד שהתבקש בעתירה הוא חיוב המשיב בקבלת החלטה בבקשה ואישורה, כאשר נימוקי העתירה מתמקדים בחובה עפ"י הנוהל לקבל החלטה בתוך 14 יום, ובמתכונת בה נהג המשיב בהפניית הדרישות להשלמות פרטים והבהרות.

משניתנה החלטת המשיב בבקשה, אף שהדבר נעשה לאחר הגשת העתירה, אין מקום להמשך בירור העתירה במתכונתה הקיימת, באופן שיהיה בו להביא לפיצול בין תקיפת הליך קבלת ההחלטה, לבין תקיפת ההחלטה גופה לגביה מחזיקים העותרים בטענות למכביר. פיצול כאמור הוא מלאכותי בנסיבות ולא יאפשר בירור מלא ויעיל של המחלוקת. ביחס להחלטה לגופה, הרי שלפני העותרים עומד ערוץ השגה מנהלי, באמצעות הגשת ערר למנכ"ל משרד הבריאות, אותו עליהם למצות, בטרם

יידרש בהמ"ש לעניין, תוך שכלל טענותיהם שמורות להם שם. ברי כי ככל שיהיה בכך צורך בהמשך, בשים לב להכרעה שתתקבל בערר, יוכלו העותרים לפנות בעתירה מתאימה לבהמ"ש.

אשר על כן אני מורה על דחיית העתירה על סף.

לא מצאתי לעשות צו להוצאות נוכח ההשתלשלות שפורטה, וכאשר העתירה הוגשה לאחר שנדרשה השלמת נתונים ומידע ע"י המשיב, שלא סופקו, והבקשה נדחתה בסופו של יום בהינתן עובדה זו.

<u>המזכירות תמציא</u>

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

עינב גולומב, שופטת